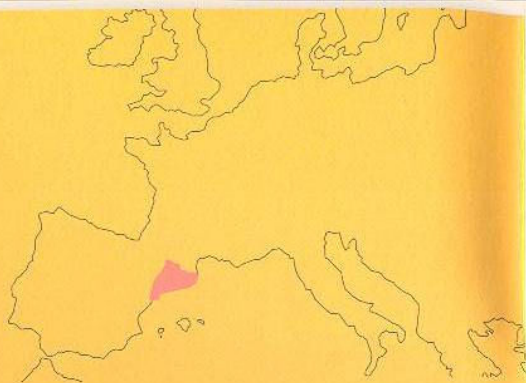

15è

aplec

INTERNACIONAL DE LA SARDANA
I MOSTRA DE GRUPS FOLKLÒRICS

3/4.8.2002 Lisboa (Portugal)

Catalunya és un país de sis milions d'habitants situat a l'Europa mediterrània, que durant més de mil anys s'ha anat configurant amb una llengua pròpia, una cultura i una evolució social i política ben diferenciades que han donat aportacions remarcables a la cultura universal.

Catalunya ha gaudit durant set-cents anys de sobirania i, malgrat haver-la perduda, sempre ha mostrat la voluntat de recuperar-la. Una mostra d'aquest esperit nacional i de la forma de ser diferenciada, ha estat i és la conservació de la llengua, les tradicions i la cultura pròpies, a partir de la gran vitalitat dels catalans que, agrupats en associacions, han mantingut i mantenen aquests signes d'identitat. Un dels senyals més representatius de cada poble és la seva conservació d'un folklore viu. En el cas de Catalunya, no solament és vigent sinó que en els darrers anys ha experimentat un gran creixement i una forta consolidació, com una forma lúdica d'expressar la identitat catalana.

A Catalunha é um país de seis milhões de habitantes situado na Europa mediterrânica, que durante mais de mil anos se foi configurando com uma língua própria, uma cultura e uma evolução social e política bem diferenciadas, as quais forneceram importantes contributos à cultura universal.

A Catalunha foi soberana durante setecentos anos e apesar de ter perdido tal soberania, manifestou sempre a sua vontade em recuperá-la. Um exemplo deste espírito nacional e da forma de ser diferenciada da Catalunha tem sido e continua a ser a conservação da sua língua, das suas tradições e cultura próprias a partir da grande vitalidade dos catalães que, agrupados em Associações, mantiveram e mantêm vivos estes signos de identidade. Um dos sinais mais representativos de cada povo é a conservação de um folclore vivo. No caso da Catalunha, o folclore não só se mantém vivo como também sofreu também um notável crescimento e uma forte consolidação, como forma lúdica de exprimir a identidade catalã.

El ball de bastons té uns orígens reculats però incerts. Prové per una banda de danses que s'efectuaven amb bastons llargs, com els que usen els pastors i per altra banda d'antigues danses guerreres molt similars a les d'altres països, en les quals utilitzaven espases. El ball de bastons és una de les danses més generalitzades per tot el territori català, amb més d'un centenar de grups, cada un d'ells amb la seva indumentària característica, els quals només es dediquen de forma especialitzada a aquest tipus de dansa. La coordinació necessària i sobretot el ritme, que tot sovint s'incrementa progressivament, fan del ball de bastons una dansa espectacular i emocionant, de la qual es pot dir que és la lluita convertida en dansa.

O baile dos bastões tem uma origem antiga mas incerta. Provém, por um lado, de bailes que se efectuavam com bastões compridos, como os que usam os pastores, e por outro lado de antigas danças guerreiras, muito parecidas às que existem noutros países, e nas quais se utilizavam espadas.

O baile dos bastões é uma das danças mais generalizadas por todo o território catalão, com mais de uma centena de grupos, cada um deles com o seu vestuário característico, os quais só se dedicam a este tipo de dança.

A coordenação necessária e sobretudo o ritmo, que vai aumentando de forma progressiva, fazem do baile dos bastões uma dança espectacular e emocionante e da qual se pode dizer que é a luta convertida em dança.

Els castellers provenen d'antigues danses que acabaven en petites construccions humanes, ja datades a l'Edat Mitjana. La forma actual dels castellers apareix ara deu fer uns dos-cents anys a Valls, havent-se mantingut gairebé sense variació fins avui.

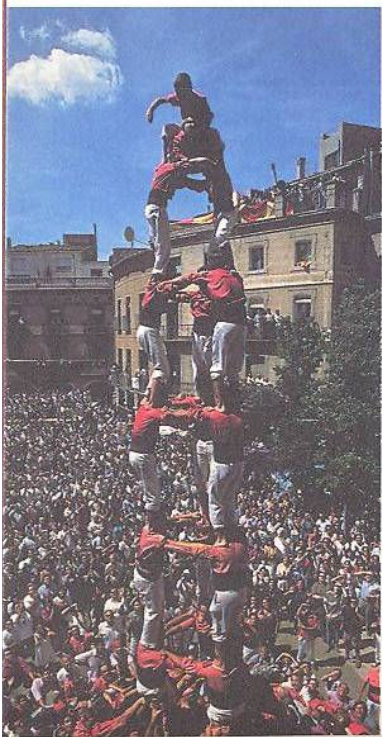
L'alçada, la bellesa i la fragilitat de les construccions, fetes solament amb cossos humans, converteixen aquest element de la nostra cultura tradicional en únic. Es diu que per fer castells fa falta força, valor, equilibri i seny, elements que volen simbolitzar la nostra manera de ser.

Als darrers anys, els castells han arribat al punt més alt de la seva història amb un nombre de colles creixent i amb construccions de nou pisos d'alçada.

Os castellers (casteleiros) provêm de danças antigas que terminavam com pequenas construções humanas, datadas da Idade Média. A forma actual dos castellers aparece há pouco mais de duzentos anos na cidade de Valls e manteve-se desde então sem grandes variações.

A altura, a beleza e a fragilidade das construções, feitas apenas com os corpos das pessoas, convertem este elemento da nossa cultura tradicional num fenômeno único. Diz-se que para erguer um castel faz falta força, valor, equilíbrio e juízo, elementos que pretendem simbolizar a nossa maneira de ser.

Nos últimos anos, os castells atingiram o ponto mais alto da sua história com um número crescente de grupos e com construções que atingem uma altura de nove andares.

Els cavallets tenen un origen documental en el Corpus medieval.

A l'inici del segle xv apareixen representant la lluita entre els moros i els cristians, els enemics per excel·lència d'aquells temps. Més tard es van anar perdent els dos components, que van quedar limitats a la cavalleria cristiana, tot i que en dues poblacions encara previsqui la fórmula antiga de la lluita de la creu contra la mitja lluna. Els cavallets, com una paròdia de la cavalleria militar, són uns elements que deuen la bellesa plàstica de les seves coreografies a l'efecte que produeixen les evolucions del conjunt.

Os cavallets também têm as suas origens na Idade Média. No início do século xv aparecem representando a luta entre mouros e cristãos, os inimigos por excelência daqueles tempos. Mais tarde ficou limitada à participação da cavalaria cristã muito embora em duas localidades ainda subsista a fórmula antiga da luta da cruz contra a meia lua.

Os cavallets, como paródia da cavalaria militar, são uns elementos que devem a beleza plástica das suas coreografias ao efeito que produzem as evoluções de conjunto.

La cobla és el nom de la formació orquestral tradicional catalana. A mitjan segle XIX, Pep Ventura, buscant noves formes musicals que adquirissin popularitat, va crear la cobla actual afegint-hi instruments creats pel luthier rossellonès Andreu Toron.

Actualment la cobla està formada per onze músics: un flabiol i un tamborí –tocats pel mateix músic–, dos tibles, dues tenores (instrument de vent de la família de l'oboè i els que donen el so característic de la cobla), dues trompetes, un trombó de pistons, dos fiscorns (instrument greu molt semblant al bombardí) i un contrabaix. La cobla, que va néixer amb la sardana, no solament interpreta aquesta dansa, ja que la seva riquesa musical li permet interpretar tota mena de composicions, fins i tot les clàssiques, amb un timbre musical autòcton.

A cobla é o nome da formação orquestral tradicional catalã. A meados do século XIX, Pep Ventura, procurando novas fórmulas musicais que podessem tomar-se populares, criou a cobla actual acrescentando-lhe instrumentos criados pelo luthier rosselhonês Andreu Toron.

Actualmente a cobla está formada por onze músicos: um flautim e um tambor tocados pelo mesmo músico, dois espécies de oboé, duas tenoras (instrumento de vento da família do oboé e que dão o som característico à cobla), duas trombetas, um trombone de pistões, duas cornetas, (instrumento grave muito semelhante ao saxofone) e um contrabaixo.

A cobla, que nasce com a sardana, não interpreta apenas esta dança, mas também a música clássica, com um timbre musical autóctono, já que a sua riqueza musical lhe permite interpretar qualquer tipo de composição musical.

Les colles sardanistes de competició neixen a l'inici del segle XX en el moment d'expansió de la sardana, ja que en aquell moment era una dansa popular de moda amb la dificultat d'haver de compartir i repartir cada nova peça musical, per tal de ballar-la bé.

Aquest fenomen, que podia haver succeït amb qualsevol dansa, pren volada en tractar-se d'una dansa que es va anar imposant fins a ser considerada la dansa nacional de Catalunya.

Actualment i d'ençà de ja fa temps es fa un campionat on les colles, formades per sis parelles, competeixen entre elles per veure quina balla millor i amb més harmonia de conjunt. Les colles i els concursos agrupen la major part de jovent sardanista afegint la competició a la dansa com a atractiu complementari.

Os grupos de sardanistas de competição nascem no limiar do século XX, num momento de expansão da sardana dado a que o baile da sardana entra na moda.

Este fenómeno, que podia ter sucedido com qualquer outra dança, fez com que a sardana se expandisse e se tornasse na dança nacional da Catalunha.

Na actualidade e desde há uns tempos, celebra-se um campeonato no qual os grupos entram em competição para ver qual deles dança com mais ritmo e harmonia de conjunto. Nestes concursos participa geralmente a juventude que se dedica a esta forma de dança sendo a competição um dos elementos atractivos complementários.

Els diables tenen els seus orígens en les antigues escenificacions religioses de la lluita entre el bé i el mal que es representaven a les processons de Corpus. La primera data documental en què apareixen els diables és a mitjan segle XVI amb motiu de les festes per unes noces reials.

En algunes poblacions, els diables, a més d'evolucionar amb el foc, reciten uns versots satiritzant les autoritats i els fets d'actualitat criticats per l'opinió pública.

Amb la recuperació de la democràcia i per tant del carrer com a espai lúdic, els diables s'han expandit per tota la geografia catalana, i han esdevingut habituals a totes les festes i celebracions.

De nit, el foc com a joc i com a element de festa conté un atractiu fantàstic que el converteix en un espectacle participatiu i irreal.

Os diabos têm as suas origens nas antigas representações religiosas da luta entre o bem e o mal que tinham lugar nas procissões por ocasião da festa do Corpo de Cristo. A primeira data documentada na qual aparecem os diabos é a meados do século XVI com motivo das festas celebradas por um casamento real. Nalgumas localidades, os diabos, à parte de evoluírem com o fogo, recitam uns versos satíricos sobre as autoridades e os factos da actualidade criticados pela opinião pública.

Com a recuperação da democracia e a consequente recuperação do espaço público como espaço lúdico, os diabos expandiram-se por todo o território catalão e tornaram-se num costume em todas as festas e celebrações.

À noite, com o fogo como um jogo e como elemento de festa, possuem um atractivo fantástico que se converte num espectáculo participativo e irreal.

Els dracs són comuns a totes les mitologies i a tots els llegendaris; són animals fantàstics que compendien totes les pors ancestrals. Amb boques ferotges, escates de serp, urpes i ales de ratpenat, volen representar els temors emmagatzemats dins l'inconscient col·lectiu.

Com tants d'altres elements mitològics, el drac s'incorpora a les processons de Corpus medievals com a element pedagògic de prevenció contra el mal. Amb el temps, l'atractiu festiu s'imposa al simbolisme religiós i en molts casos es converteix en un element identificatiu de la festa, comú a moltes poblacions.

El seu protagonisme, per davant d'altres animals fantàstics de la mitologia popular, pot anar lligat també al drac que en la llegenda mor a mans de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Os dragões são comuns a todas as mitologias e a todas as lendas; são animais fantásticos que concentram todos os medos ancestrais. Com bocas ferozes, escamas de serpente, garras e asas de morcego, pretendem representar os temores armazenados dentro do inconsciente colectivo.

Como tantos outros elementos mitológicos, o dragão forma parte das procissões medievals como elemento pedagógico de prevenção do mal. Com o tempo, o seu atractivo sobrepõe-se à simbologia religiosa e em muitos casos converte-se num elemento identificativo da festa, comum a muitas localidades.

O seu protagonismo, diante de outros animais fantásticos da mitologia popular, pode também estar ligado ao facto de na lenda de S. Jorge, padroeiro da Catalunha, este mata o dragão.

Els esbarts són agrupacions amateurs que treballen a nivell d'espectacle la dansa tradicional catalana. Aquests grups es van començar a crear a principis del segle xx amb la intenció d'estudiar, restituir i oferir a tothom la gran varietat de danses que formaven part del patrimoni festiu de cada població.

Durant aquests anys, d'una forma metòdica i continuada han treballat i conservat la dansa tradicional catalana.

Les danses que ofereixen en molts casos encara són vives i es ballen a cada població d'origen dins el context de la festa. D'altres, són danses que ja s'han perdut en l'ús quotidià i que els esbarts mantenen vigents en els seus espectacles. Els esbarts a partir de la bellesa de les seves actuacions són una mostra viva del nostre patrimoni cultural.

Os esbarts são associações amadoras que trabalham a dança tradicional catalã a nível de espectáculo. Estes grupos começaram a ser criados no princípio do século com o objectivo de estudar, restituir e oferecer a todos a grande variedade de danças que formavam parte do património festivo de cada localidade.

Ao longo dos anos estes grupos têm vindo a trabalhar, de uma forma metódica e contínua, para conservar a dança tradicional catalã.

As danças que oferecem permanecem, em muitos casos, ainda vivas e são praticadas nas localidades de onde provêm, nos seus dias de festa. Noutros casos, são danças que se perderam e que os esbarts mantêm vivas incluindo-as nas suas actuações. Os esbarts, a partir da beleza das suas actuações, são uma amostra viva do nosso património cultural.

Els falcons són d'aparició moderna a Catalunya. Aquesta pràctica gimnàstica i popular a l'hora, és originària dels grups folklòrics txecoslovacs anomenats Sokols. Els primers grups de falcons es creen als anys trenta i són introduïts per la Federació de Joves Cristians, que tenien relacions amb Txecoslovàquia. Després de la Guerra Civil, cap als anys 50, l'activitat és reemprada pels joves d'Acció Catòlica. L'activitat pren un caire popular i s'estén mantenint-se viva en les comarques del Gran Penedès. Per una banda, la forma de fer falcons s'assembla a les construccions castelleres i, per l'altra, té un component bàsicament gimnàstic.

O aparecimento dos falcões na Catalunha é recente. Esta prática popular de ginástica tem a sua origem nos grupos folclóricos tchecoslovacos denominados Sokols. Os primeiros grupos de falcões são criados nos anos trinta e introduzidos pela Federação de jovens Cristãos que mantinham relações com a Tchecoslováquia. Depois da guerra civil espanhola, por volta dos anos cinquenta, tal actividade é retomada pelos jovens da Acção Católica. A actividade torna-se popular e expande-se, mantendo-se viva sobretudo na área das comarcas do Penedés. A forma de fazer falcões apresenta, por um lado, semelhanças com os castelos humanos e por outro possui uma componente básicamente de actividade ginástica.

La presència de gegants a les festes catalanes està documentada des del segle XIV i s'ha mantingut viva fins avui. Inicialment, igual que a la resta d'Europa, els gegants eren representacions bíbliques que formaven part de les processons de Corpus. A poc a poc van anar canviant el seu caràcter religiós pel lúdic, incorporant-se com a element indispensable en els actes festius de cada població.

En aquests moments, els gegants no solament són unes figures de cartró que desfilen pels cercaviles, ja que també executen balls i coreografies cada vegada més complexes. Acostumen a representar personatges històrics o llegendaris de la població a la qual pertanyen, i esdevenen un senyal d'identitat local. Veure els gegants al carrer sempre és un sinònim de festa.

A presença de gigantes nas festas catalãs está documentada desde século XIV e manteve-se viva até aos dias de hoje. No início, tal como sucedeu no resto da Europa, os gigantes eram representações bíblicas que tomavam parte nas procissões da festa de Corpo de Deus. A pouco e pouco foram substituindo o seu carácter religioso por um carácter mais lúdico, figurando como elemento indispensável nas actividades festivas de cada localidade.

Na actualidade, os gigantes não são meras figuras de cartão que desfilam pelas localidades, já que executam bailes e coreografias cada vez mais complexas. Costumam representar personagens históricos e lendários da localidade à que pertencem e constituem um traço da identidade local. Ver os gigantes nas ruas é sempre um sinal de festa.

La gralla és un instrument tradicional de vent, de so estrident i amb un timbre primitiu, que des de fa una vintena d'anys ha experimentat una recuperació i un creixement molt notables. Les formacions de grallers estan compostes normalment per dues o tres gralles acompanyades per la percussió d'un tabal.

Com tants altres instruments tradicionals de canya, va estar a punt de desaparèixer, conservant-se el seu ús, gairebé només per acompanyar la construcció de castells. Amb la recuperació i expansió de la cultura popular, la gralla va depassar l'àmbit casteller i es va convertir en l'acompanyament musical més habitual de bastoners, gegants i molts altres grups de cultura popular.

A gralha é um instrumento tradicional de vento, que possui um som estridente e um timbre primitivo que tem vindo a ser recuperada de há vinte anos para cá e que experimentou uma recuperação notável. As formações de gralheiros estão compostes normalmente por duas ou três gralhas acompanhadas pela repercussão de um. Como tantos outros instrumentos tradicionais de cana, esteve em vias de extinção conservando-se o seu uso apenas para acompanhar a construção de castelos humanos. Com a recuperação e a expansão da cultura popular, a gralha ultrapassou o âmbito dos castelos humanos e converteu-se no acompanhamento musical más habitual dos bastoners, gigantes e de outros tantos grupos da cultura popular.

A Catalunya, la música amb arrels ètniques o interpretada amb instruments autòctons, no és un fet aïllat ocasional. Avui és un moviment popular en creixement constant. La recuperació, i fins i tot reproposta, de velles melodies és un treball que duen a terme un bon nombre de grups que fan arribar de manera continuada la seva música al carrer, tant acompanyant grups folklòrics, com en sessions de ball o de concert. Amb el treball d'aquest moviment musical s'han recuperat antics instruments –en desús fins fa poc– i músiques antigues, aconseguint fins i tot que, quan aquests instruments es barregen amb els moderns, la música tingui un timbre marcadament català. Aquests grups han convertit la música tradicional d'un element d'estudi en una realitat viva.

Na Catalunha, a música com raízes étnicas ou interpretada com instrumentos autóctonos, não é um facto isolado ou ocasional. Hoje é um movimento popular em constante crescimento. A recuperação, de velhas melodias é um trabalho que é levado a cabo por um bom número de grupos que levam a sua música à rua acompanhando os grupos folclóricos ou em sessões de baile e concertos. Com o trabalho deste movimento musical recuperaram-se instrumentos antigos –em desuso até há pouco– e músicas antigas conseguindo que estes instrumentos, quando misturados com alguns mais modernos –a música adquira um timbre marcadamente catalão. Estes grupos fizeram com que a música tradicional evoluísse de um elemento de estudo para uma realidade viva.

La sardana és un ball rodó que ha esdevingut dansa nacional de Catalunya. Evolucionant des d'una antiga dansa anomenada sardana curta, a mitjan segle XIX, el músic Pep Ventura i el ballador Miquel Pardas van modificar-la establint les normes per les quals encara avui es regeix.

Amb la reforma de la sardana també apareix la creació de la cobla actual. Des de les comarques gironines la sardana es va anar estenent per tota la geografia catalana. Promoguda per un gran nombre d'associacions, actualment la sardana es balla durant tot l'any en les places i els carrers de Catalunya i a les comarques catalanes del sud de França. La sardana, a més d'una dansa popular, viva i col·lectiva, és oberta a tothom qui es vulgui afegir a la rotllana.

A sardana é um baile de roda que se tornou na dança nacional da Catalunha. Evoluindo de uma dança denominada sardana curta, a meados do século XIX, o músico Pep Ventura e o bailarino Miquel Pardas modificaram-na introduzindo-lhe as normas pelas quais ainda se rege hoje em dia.

Com a reforma da sardana aparece também a cobla actual. Das comarcas de Girona a sardana foi-se estendendo por toda a geografia catalã. Promovida por um grande número de Associações a sardana dança-se actualmente durante todo o ano nas praças e ruas da Catalunha assim como nas comarcas do sul de França. A sardana, para além de ser uma música popular viva e colectiva, está aberta a todos os que queiram entrar na roda.

Dissabte 3 d'agost de 2002

- 12.00 h Cercavila des de la Praça do Comércio a la Praça da Figueira.
- 13.00 h Actuació castellera a la Praça da Figueira.
- 18.00 h Mostra de grups folklòrics a la Praça da Figueira.
- 19.30 h Audició de sardanes a la Praça da Figueira.
- 21.00 h Actuació d'esbarts a la Praça da Figueira.
- 22.30 h Ball amb música tradicional a la Praça da Figueira.
- 00.15 h Nit de foc amb «Diables i Drac» a la Praça da Figueira.

Diumenge 4 d'agost de 2002

- 11.00 h Audició de sardanes a la Praça da Figueira.
- 12.00 h Actuació castellera a la Praça da Figueira.

Sábado, 3 de agosto 2002

- 12.00 h Cercavila da Praça do Comércio a da Praça da Figueira.
- 13.00 h Actuação dos castelos humanos a da Praça da Figueira.
- 18.00 h Festival de grupos folclóricos a da Praça da Figueira.
- 19.30 h Audição de Sardanas a da Praça da Figueira.
- 21.00 h Recital de Esbarts a da Praça da Figueira.
- 22.30 h Baile de Música tradicional a da Praça da Figueira.
- 00.15 h Noite de fogo com «Diablos e Dragão» a da Praça da Figueira.

Domingo, 4 de agosto de 2002

- 11.00 h Audição de Sardanas a da Praça da Figueira.
- 12.00 h Actuação dos castelos humanos a da Praça da Figueira.

Dissabte 3 d'agost de 2002 Sábado, 3 de agosto de 2002

19.30 h a la Praça da Figueira

PROGRAMA *Violetes del bosc* (AGUSTÍ BORGUNYÓ - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

PROGRAMA *Us recordaré sempre* (JOAN BARDÉS - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

El llac per juguina (MANUEL S. PUIGFERRER - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Sardanes a L'Havana (JORDI MOLINA - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Marina (MARC TIMÓN - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Obligada (COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Inquietuds juvenils (JOSEP COLL FERRANDO - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

La noia matinera (JOSEP BLANCH REYNALT - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Un gran aplec (JORDI FELIU - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Mar de Palamós (FRANCESC MAS ROS - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

AMB LA PARTICIPACIÓ DELS GRUPS SARDANISTES COLLA SARDANISTA DOLÇA GARROTXA (ÒLOT, GARROTXA), LA COLLA SARDANISTA IL·LUSIONS (CASSÀ DE LA SELVA, LA SELVA) I LA COLLA SARDANISTA DANSAIRES DEL PENEDÈS (EL VENDRELL, BAIX PENEDÈS).

COM A PARTICIPAÇÃO DOS GRUPOS DE SARDANISTAS COLLA SARDANISTA DOLÇA GARROTXA (ÓLOT, GARROTXA), COLLA SARDANISTA IL·LUSIONS (CASSÀ DE LA SELVA, LA SELVA) I COLLA SARDANISTA DANSAIRES DEL PENEDÈS (EL VENDRELL, BAIX PENEDÈS).

Diumenge 4 d'agost de 2002 Domingo, 4 de agosto de 2002

11.00 h a la Praça da Figueira

PROGRAMA *Regalims del cor* (VICENÇ BOU - COBLA ELS LLUISOS)

PROGRAMA *Vigatana* (JOSEP SADERRÀ - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Per un mateix camí (ENRIC ORTÍ - COBLA ELS LLUISOS)

Pau per Bòsnia (JORDI PAULI - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Pal de paller (RICARD VILADESAU - COBLA ELS LLUISOS)

Sentmenat sardanista (CONRAD SALÓ - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Obligada (COBLA ELS LLUISOS)

Obligada (COBLA ELS ROSSINYOLETS)

Sota el sol de Catalunya (JAUME BONATERRA - COBLA ELS LLUISOS)

Batecs del poble (ENRIC RIERA - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

La sardana de les bruixes (ENRIC SANS - COBLA ELS LLUISOS)

El sereno (JOSEP COLL LLIGORA - COBLA ELS ROSSINYOLETS)

La flama de la sardana (TOMÀS GIL MEMBRADO - COBLA ELS LLUISOS

I COBLA ELS ROSSINYOLETS)

AMB LA PARTICIPACIÓ DELS GRUPS SARDANISTES COLLA SARDANISTA DOLÇA GARROTXA (ÒLOT, GARROTXA), LA COLLA SARDANISTA IL·LUSIONS (CASSÀ DE LA SELVA, LA SELVA) I LA COLLA SARDANISTA DANSAIRES DEL PENEDÈS (EL VENDRELL, BAIX PENEDÈS).

COM A PARTICIPAÇÃO DOS GRUPOS DE SARDANISTAS COLLA SARDANISTA DOLÇA GARROTXA (ÓLOT, GARROTXA) (GARROTXA), COLLA SARDANISTA IL·LUSIONS (CASSÀ DE LA SELVA, LA SELVA) I COLLA SARDANISTA DANSAIRES DEL PENEDÈS (EL VENDRELL, BAIX PENEDÈS).

Dissabte 3 d'agost de 2002 Sábado, 3 de agosto de 2002

21.00 h a la Praça da Figueira

PROGRAMA

PROGRAMA

1A PART *Ball Cerdà* (INSTRUMENTACIÓ LLUIS MORENO PALLÍ - COREOGRAFIA ALBERT

SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)

Corranda alta (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA

POPULAR - ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

Farandola de Cançó d'amor i de guerra (INSTRUMENTACIÓ

AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA CARINA ALCOBERRO - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)

La Tal·lara (INSTRUMENTACIÓ MANUEL OLTRA - COREOGRAFIA LLUIS TRULLAS -

ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

Ball Francès (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU - COREOGRAFIA LLUIS

CALDUCH - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)

Marina (INSTRUMENTACIÓ E. ARRIETA I J. NÚÑEZ - COREOGRAFIA ALBERT SANS

- ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

2A PART *Ball Pla de Sant Mateu* (INSTRUMENTACIÓ AGUSTÍ COHÍ GRAU -

COREOGRAFIA ALBERT SANS - ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

Galop de panderetes (INSTRUMENTACIÓ JOAQUIM SERRA - COREOGRAFIA

POPULAR - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)

La morisca (INSTRUMENTACIÓ MANUEL OLTRA - COREOGRAFIA POPULAR -

ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

Ball del mocador (INSTRUMENTACIÓ JORDI NÚÑEZ - COREOGRAFIA ALBERT

SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA)

Ball de gitanes de Rubí (INSTRUMENTACIÓ JORDI NÚÑEZ -

COREOGRAFIA ALBERT SANS - AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA I ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC)

AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA, DIRECTORA CARINA ALCOBERRO

ESBART SANT MARTÍ DE L'ATENEU TORRELENC, DIRECTOR MARTÍ MONTMANY

COBLA LLUISOS DE TARADELL, DIRECTOR JESÚS VENTURA

AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA IGUALADINA, DIRECTOR CARINA ALCOBERRO

ESBART SANT MARTÍ DE TORRELLES DE LLOBREGAT, DIRECTOR MARTÍ MONTMANY

COBLA LLUISOS DE TARADELL, DIRECTOR JESÚS VENTURA

Balls de Cercavila

Ball de Cintes de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges (Garraf)
 Ball de Pastorets de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges (Garraf)
 Ball de Valencians de Tarragona (Tarragonès)
 Ball de Turcs i Cavallets de Tarragona (Tarragonès)

Bastoners

Bastoners de Masquefa (Anoia)
 Bastoners de Rajadell (Bages)

Castellers

Castellers de Lleida (Segrià)

Cobles

Cobla Els Rossinyolets (Castelló d'Empúries, Alt Empordà)
 Cobla Lluïsos de Taradell (Osona)

Colles sardanistes

Colla Sardanista Dolça Garrotxa (Olot, Garrotxa)
 Colla Sardanista Il·lusions (Cassà de la Selva, La Selva)
 Colla Sardanista Dansaires del Penedès (El Vendrell, Baix Penedès)

Diablers i Drac

Ball de Diablers de Bellvei (Baix Penedès)
 Drac de Sant Jaume dels Domenys (Baix Penedès)

Esbarts

Agrupació Folklorica Igualadina (Igualada, Anoia)
 Esbart Sant Martí de l'Ateneu Torrellenc (Torrelles de Llobregat, Baix Llobregat)

Falcons

Falcons de Piera (Anoia)

Gegants

Colla de Geganters d'Arbúcies (La Selva)
 Colla de Geganters i Grallers Colomencs (Santa Coloma de Farners, La Selva)
 Colla de Gegants i Grallers d'Alforja (Baix Camp)
 Gegants de l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya portats per
 la Colla Gegantera i Dolçainera de l'Esbart Dansaire Rapitenc (Sant Carles de la Ràpita, Montsià)
 Gegants de Ribes de Freser (Ripollès)
 Gegants, Moros i Capgrossos de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges (Garraf)

Música Tradicional

Els Cosins del Sac (Vilafranca del Penedès, Alt Penedès)

Organitza

AdiFOLK
ASSOCIACIÓ PER A LA DIFUSIÓ DEL FOLKLORE

Amb el suport

**Generalitat
de Catalunya**

"la Caixa"

**Diputació
de Barcelona**

**DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA**

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**
INSTITUT D'ESTUDIS DE LA DIPUTACIÓ DE BARRCELONA

Diputació de Girona
Gabinet de Presidència
Oficina de Difusió

Generalitat de Catalunya

Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, Consorci Català de Promoció Exterior de la Cultura-COPEC (Departament de Cultura), Consorci de Promoció Comercial de Catalunya-COPCA (Departament d'Indústria, Comerç i Turisme), Secretaria de Relacions Exteriors i Direcció General de Difusió (Departament de la Presidència)

Col·laboradors

AVUI

**CATALUNYA
RÀDIO**

